

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰
niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵
tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

21 maja 2023

LITURGIA SŁOWA

Dz 1, 1-11; Ps 47; Ef 1, 17-23; Mt 28, 16-20

refren psalmu: **Pan wśród radości
wstępuje do nieba.**

Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus zbliżył się do nich i przemówił tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczyćcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego wspominamy moment triumfu Jezusa Chrystusa.

Zbawcza wola Boga dokonała się w całym Jego ziemskim życiu: Wcieleniu, głoszeniu Ewangelii,

„Przyłączę się” do Jedenastu. Są w drodze do Galilei, jak polecił im Jezus. Wracają do miejsca, gdzie Go poznali, gdzie razem mieszkali, gdzie przeżywali swoją codzienność. Pomyślę o mojej Galilei, o mojej codzienności. To Jezus mi ją ofiarował...

Uczniowie ujrzeli Pana w Galilei. Jezus pozwala mi doświadczać Jego obecności pośród codzienności: w rodzinie, wspólnocie, w ludziach, których spotykam, w zwykłych zajęciach. Czy Go zauważam? Czy „oddaję Mu pokłon”?

„Niektórzy jednak wątpili”. Przypatrzę się twarzom uczniów, którzy nie potrafili rozpoznać Jezusa, wątpią, czy to naprawdę On i czy pozostanie z Nimi na zawsze. Czy jestem pewny obecności Jezusa, czy wierzę, że mnie nie opuszcza?

Wyobrażę sobie, że Jezus zbliża się do mnie i patrząc mi w oczy, mówi: „Dana mi jest wszelka władza”. Czy wierzę, że Jezus ma władzę nad wszystkim, co dzieje się w moim życiu? O co chciałbym Go prosić?

Wslucham się w słowa Jezusa, który rozsyła uczniów. Wyobrażę sobie siebie pośród nich. Jezus mówi i do mnie: „Idź na cały świat”. Pomyślę o świecie, w którym codziennie się obracam. Czy potrafię być świadkiem Pana Jezusa? On chce, abym zachowywał wszystko, co od Niego usłyszałem. Co mogę powiedzieć o mojej wierności przykazaniom, Ewangelii? Poświęcę więcej czasu na rozeznanie mojej wierności Jezusowi.

Jezus zostawia mi obietnicę, która może stać się dla mnie oparciem w najtrudniejszych momentach życia. Będę powtarzał moje wyznanie wiary: **Wierzę, że jesteś ze mną przez wszystkie dni!**

Ks. Krzysztof Wons SDS

Męce, Śmierci i Zmartwychwstaniu. Święty Marek o momencie Wniebowstąpienia mówi, że „po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga” (Mk 16, 19). Jest to zatem moment radosny i podniosły. Zawiera on w sobie ważną tajemnicę odnoszącą się do każdego wierzącego: przebóstwiona i uwielbiona natura ludzka uzyskała dostęp do domu Ojca. Teraz każdy człowiek umiera z nadzieją w sercu, że również dostąpi szczęścia wiecznego.

Jednakże w dzisiejszej uroczystości skrywa się pewien smutek i nostalgia. Bo chociaż Jezus triumfuje, to jednak opuszcza uczniów. Jest to jednak wrażenie bardzo powierzchowne, bo przecież Jezus obiecuje im Ducha Świętego. Do tej obietnicy musimy wracać ciągle na nowo. Jeżeli w naszym sercu pojawia się nostalgia za obecnością Jezusa, to chyba niewiele zrozumieliśmy ze słów, które wypowiedział podczas Ostatniej Wieczerzy: „Będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam - Ducha Prawdy” (J, 14, 16-17). Czy przypadkiem Duch Święty nie jest w Kościele ciągle jeszcze „Wielkim Nieobecnym”?

Komentarz do psalmu

Dla narodu izraelskiego tronem Boga była Arka Przymierza. Była ona zwieńczona rzeźbami dwóch cherubinów, które były zwrócone twarzami do siebie w pozycji głębokiego ukłonu. Ich skrzydła łączyły się, tworząc tron Boży, przez co Izraelici nazywali Boga „Jahwe, zasiadający na cherubinach. Psalm 47 był prawdopodobnie śpiewany, kiedy po udanej kampanii wojennej Arka Przymierza wracała do Jerozolimy i zajmowała znowu swoje poczesne miejsce w najświętszej części Przybytku. Naród cieszy się z wygranej wojny, ale również z tego, że ich Bóg znowu jest z nimi, dając im poczucie bezpieczeństwa i porządku.

Zasiadanie Boga na tronie w szczególny sposób odnosi się do tryumfu Chrystusa w Jego Zmartwychwstaniu i Wniebowstąpieniu. Jednakże nie jest to pełny tryumf, bo wolność ludzka sprawia, że panowanie Chrystusa w sercach ludzkich jest ciągle zagrożone. Dlatego właśnie doświadczamy wojen, chorób i innych nieszczęść. Niech radość tego psalmu pomoże nam przyjąć Chrystusa w sposób, na jaki On zasługuje i z mocą zdolną do przemiany naszego życia.

Komentarz do drugiego czytania

Tekst Listu do Efezjan pomaga nam lepiej zrozumieć znaczenie dzisiejszego święta dla każdego z nas. Tryumf Chrystusa nie jest kwestią ograniczającą się do Jego osoby. Jezus nie jest budzącym podziw bohaterem, czy wzbudzającym swoim wystąpieniem emocje sportowcem, dokonaniem których interesujemy się, ale które do naszego życia niewiele wnoszą. Tryumf Jezusa na odwrót: przekłada się na historię naszego życia. Zapewnia nam on bowiem dostęp do Boga. Tyle tylko, że bardzo mało wiemy o boskiej rzeczywistości, jak bardzo jest wspaniała, i dlatego tak mało do niej tęsknimy, i tak mało staramy się ją osiągnąć. Święty Paweł, który „został porwany do raju i słyszał tajemne słowa, których się nie godzi człowiekowi powtarzać” (2 Kor 12, 4), miał bardzo żywą świadomość Bożego świata. Dlatego bardzo pragnął, żeby każdy chrześcijanin mógł doświadczyć tej rzeczywistości już tu, na ziemi, a po śmierci przebywać w niej na wieki. Dlatego właśnie modli się on, aby uczniowie Chrystusa otrzymali „ducha mądrości i objawienia” oraz „światło oczu serca” wrażliwe na odkrywanie wszystkich Bożych tajemnic: „nadzieję powołania”, „bogactwo dziedzictwa” i ogrom mocy Boga względem wierzących. W naszych pełnych sceptycyzmu

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1664 Do istoty małżeństwa należy jedność, nierozzerwalność i otwartość na płodność. Poligamia jest przeciwna jedności małżeństwa; rozwód rozłącza to, co Bóg złączył. Odrzucenie płodności pozbawia życie małżeńskie dziecka, które jest "najcenniejszym darem małżeństwa".

1665 Dopóki żyje prawowity współmałżonek, zawarcie powtórnego związku przez rozwiedzionych sprzeciwia się zmysłowi i prawu Bożemu, jak tego nauczał Chrystus. Osoby rozwiedzione zawierające nowy związek nie są wyłączone z Kościoła, ale nie mogą przystępować do Komunii świętej. Powinny one prowadzić życie chrześcijańskie, zwłaszcza wychowując swoje dzieci w wierze.

1666 Chrześcijański dom rodzinny jest miejscem, gdzie dzieci otrzymują pierwsze głoszenie wiary. Dlatego dom rodzinny słusznie jest nazywany "Kościołem domowym", wspólnotą łaski i modlitwy, szkołą cnót ludzkich i miłości chrześcijańskiej.

czasach coraz bardziej potrzebujemy takiego właśnie, głębokiego i rzeczywistego doświadczenia wiary.

Komentarz do Ewangelii

Na Górze Wniebowstąpienia kończy się ziemska przygoda apostołów z Jezusem. Poszli oni za Jego wezwaniem, ale to, co widzieli i co słyszeli niejednokrotnie wychodziło daleko poza ich najśmielsze wyobrażenia, co obnażało ograniczenia ich wiary. Ta postawa nie opuściła ich nawet po zmar-

twychwstaniu Pana. Najbardziej znany jest przypadek „niewiernego” Tomasza. Ale w dzisiejszej Ewangelii czytamy, że wątpił nie tylko Tomasz. Ale mimo to, Jezus przed swoim odejściem do domu Ojca powierza im najważniejszą misję - głoszenia Ewangelii. Od tej chwili będą oni zmuszeni kontynuować Jego misję bez Jego fizycznej obecności. To oni będą za nią odpowiedzialni. Stają się dojrzałymi apostołami. Jezus jednak nie pozostawi ich „swojemu losowi”. Zapewnia ich o swojej obecności: „Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20). Obecność Jezusa nie będzie już jednak fizyczna, tylko duchowa. Dokonuje się ona po dziś dzień poprzez

Ducha Pocieszyciela, który uczniów Jezusa uczy wszystkiego, co niezbędne dla głoszenia Dobrej Nowiny i przypomina im wszystkie słowa Jezusa oraz pomaga je właściwie zrozumieć. Dlatego tak ważne jest, abyśmy przyzywali i czcili Ducha Świętego. Św. Arnold Janssen, założyciel Zgromadzenia Słowa Bożego (werbistów), wypowiedział co do tego następującą opinię: „Jeśli Duch Święty będzie w Kościele bardziej czczony, wtedy - jestem o tym głęboko przekonany - jeszcze bardziej uwielbi On swój Kościół i obdarzy go tymi łaskami, jakich mu potrzeba”.

Komentarze zostały przygotowane przez o. Dariusza Pielaka SVD

BŁ. KS. JERZY POPIEŁUSZKO POWIEDZIAŁ

W miesiącu Maryjnym, w maju nasza modlitwa biegnie do tronu Bożego przez ręce Matki Najświętszej. W nieudolnych słowach modlitwy naszej chcemy zawrzeć to, co nas raduje, i to, co nas boli.

Nasza niewola w zasadzie polega na tym, że poddajemy się panowaniu kłamstwa, że go nie demaskujemy i nie protestujemy przeciw niemu na co dzień. Nie prostujemy go, milczymy lub udajemy, że w nie wierzymy. Żyjemy wtedy w zakłamaniu. Odważne świadectwo prawdy jest drogą prowadzącą bezpośrednio do wolności. Człowiek, który daje świadectwo prawdzie, jest człowiekiem wolnym nawet w warunkach zewnętrznego zniewolenia, nawet w obozie czy więzieniu. Gdyby większość Polaków w obecnej sytuacji wkroczyła na drogę prawdy, stalibyśmy się Narodem wolnym duchowo już teraz. A wolność zewnętrzna czy polityczna musiałaby przyjść prędzej czy później jako konsekwencja tej wolności ducha i wierności prawdzie.

MODLITWA NA WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

*Pan swój tron utwierdził na niebiosach.
A Jego panowanie wszechświat obejmuje.*

Módlmy się:

Wszchemogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienia i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim z chwale. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Z DZIENNICZKA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i być żywym odbiciem Ciebie, o Panie; niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich (Dz. 163).

MÓDLMY SIĘ ZA KAPŁANÓW

Kard. Kazimierz Nycz udzieli w sobotę, 27 maja, święceń prezbiteratu diakonom Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego oraz Archidiecezjalnego Seminarium Misyjnego „Redemptoris Mater” w Warszawie. Msza święta z udzieleniem święceń kapłańskich odbędzie się w sobotę, 27 maja, o godz. 10:00 w archikatedrze warszawskiej.

Spośród 14 diakonów, którzy przyjmą święcenia prezbiteratu, dwunastu przygotowywało się do kapłaństwa w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie, a dwóch w Archidiecezjalnym Seminarium Misyjnym „Redemptoris Mater”: Diakon Stanisław Sieluk oraz Diakon Marcin Marek Wolak.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO ZA KAPŁANÓW

Duchu Święty, Duchu Mądrości, prowadź kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Światłości, oświecaj kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Czystości, uświęcaj kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Mocy, wspieraj kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Boży spraw, by kapłani ożywieni i umocnieni Twoją łaską, nieśli słowo prawdy i błogosławieństwo pokoju na cały świat. Niech ogień świętej miłości rozpala ich serca, by w płomieniach tej miłości oczyszczali i uświęcali dusze.

Duchu Święty, powierzamy Ci serca kapłańskie;

Ukształtuj je na wzór Najświętszych Serc Jezusa i Maryi. Amen.

Boże, Stwórco rodzaju ludzkiego, który wybrałeś sobie spośród ludzi kapłanów, naczynia Twojego nieprzebranego miłosierdzia i pośredników Twojej zbawczej łaski, prosimy Cię dzisiaj dla nich, w imieniu całego Ludu Bożego, o świętość i wytrwałość w powołaniu.

Przez Ofiarę Twojego Jednorodzonego Syna, która spełnia się na każdym ołtarzu, pomnażaj w nich apostołską wiarę, wzbudzaj niezachwianą ufność i zapalaj ich zwycięską miłością, aby Ciebie nade wszystko i ponad wszystkich kochali i spalali się ofiarnie w służbie dusz.

Chroń ich przed pokusami ciała i świata, strzeż ich przed pokusami wroga dusz, podtrzymaj ich w chwilach przepracowania, walk, pocieszaj w smutkach i krzyżach, nieodłącznych od misji zbawiania dusz. Przyjmij nasze modlitwy i ofiary w intencji kapłanów i złącz je z Ofiarą Twego umiłowanego Syna, a naszego Pana Jezusa Chrystusa. Amen.

OGŁOSZENIA

1. W maju zapraszamy na **nabożeństwa majowe** z wystawieniem Najświętszego Sakramentu – codziennie o godz. **18:00**.

2. Dziś obchodzimy uroczystość **Wniebowstąpienia Pana Jezusa**.

3. **Przypominamy, że każdy katolik zobowiązany jest w Okresie Wielkanocnym**, (a zatem do Zesłania Ducha Świętego, czyli do 28 maja) **przyjąć przynajmniej raz Komunię św.** – oczywiście będąc w stanie łaski uświęcającej.

4. Trwa w Kościele Nowenna przed Zesłaniem Ducha Świętego. Zapraszamy wszystkich Parafian do udziału.

5. W najbliższą w sobotę, 27 maja, odbędą się święcenia kapłańskie. Z Archidiecezjalnego Seminarium Misyjnego „Redemptoris Mater” w Warszawie zostaną wyświęceni:

Diakon Stanisław Sieluk, 28 lat, z parafii św. Patryka w Warszawie. Od 13 roku życia jest związany z Drogą Neokatechumenalną. Po maturze w 2013 roku rozpoczął studia prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, a podczas drugiego roku po raz pierwszy wyraził chęć wstąpienia do seminarium “Redemptoris Mater”, do którego przyjęto go w 2015 roku. W czasie formacji odbywał praktyki misyjne w Polsce, ale również na Białorusi, we Włoszech, Brazylii i Gruzji. Święcenia diakonatu przyjął 24 października 2022 roku z rąk kard. Kazimierza Nycza.

Diakon Marcin Marek Wolak, 38 lat, urodził się w Zabrze. Ukończył Państwową Szkołę Muzyczną I i II stopnia w Gliwicach oraz w 2012 roku studia magisterskie ze specjalności reżyseria dźwięku na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. W czasie formacji w seminarium “Redemptoris Mater” odbył dwuletnie praktyki misyjne w ekipie odpowiedzialnej za Drogę Neokatechumenalną w diecezji sosnowieckiej i częstochowskiej. W 2016 roku został posłany do nowo powstałego seminarium “Redemptoris Mater” w Atenach, a od 2021 roku kontynuował formację w Warszawie. Święcenia diakonatu przyjął 24 października 2022 roku z rąk kard. Kazimierza Nycza. 28 maja o godz. 13.00 odbędą się w naszej parafii prymicje ks. Marcina Wolaka, na które wszystkich serdecznie zapraszamy. Módlmy się także w modlitwach osobistych za tych wszystkich młodych ludzi, aby byli wierni Chrystusowi i Ewangelii. Módlmy się także o nowe powołania kapłańskie i zakonne.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl
